
Упутство ауторима за припремање рукописа

Уз подсећање на обавезу поштовања научних и етичких принципа и правила приликом припреме и издавања чланка, Редакција часописа Саопштења Републичког завода за заштиту споменика културе задржава постојеће, јасно научно и стручно профилисане рубрике: *Расправе и студије, Прилози и Прикази и кришке*.

Обим текста за рубрику *Расправе и студије* ограничен је на 45.000 карактера, за *Прилоге* до 30.000 карактера, а за *Приказе и кришке* до 10.000 карактера.

Језик рада може бити српски, енглески, француски, италијански, немачки, руски. За радове на српском језику обавезно писмо је ћирилица.

Формат рада је .doc или .docx Word (Windows/Microsoft Office 97, 2003, 2007, XP); фонт: Times New Roman; величина фонта: 12. Фонт који се користи за стара писма треба приложити уз рад у електронском облику.

Илустративни прилози (фотографије, цртежи, скице, табеларни прикази, графикони и сл.), до 10, достављају се у форми фотографија и цртежа као посебни фајлови са екстензијом .jpg (без компресије) или .tiff, у резолуцији минимум 300 dpi.

Име(на) аутора наводе се по принципу: име аутора, средње слово и презиме.

Афилијација – непосредно након имена и презимена аутора наводи се пун (званични) назив и седиште установе у којој је запослен, у редоследу од општег ка посебном. Податак се завршава звездом, која се на првој страници рада испољава као напомена, а садржи контакт-податке: адресу или електронску адресу аутора. Ако је аутора више, даје се адреса само једног, обично првог. Функција и звање аутора се не наводе.

Наслов рада треба прецизно да укаже на његову садржину и може да буде проширен краћим поднасловом. Две звезде треба ставити на крај наслова уколико је текст настао у оквиру неког од научних пројеката. Ближи подаци о пројекту (назив и број пројекта или програма, као и институција која га финансира) имају форму напомене на првој страници чланка.

Апстракт треба да садржи циљ истраживања, методе, резултате и закључак, исказане са 100 до 250 речи. Стоји одмах након наслова. Апстракт је на језику чланка, а превод је обавеза Редакције.

Кључне речи долазе непосредно после апстракта и не може бити мање од 5 ни више од 10 одабраних појмова или термина који карактеришу рад. Превод је обавеза Редакције.

Напомене се пишу као фусноте; у основном тексту појављују се иза интерпункцијског или правописног знака. Могу садржати мање важне детаље, допунска објашњења, назнаке о коришћеним изворима итд., као и шире коментаре.

Цитирање литературе у напоменама своди се на навођење презимена аутора писмом на коме је цитирана публикација објављена, годину издања, двотачку и странице, што важи за све врсте публикација (књиге, чланке у часописима, колективне и периодичне публикације). *Примери:*

Петковић 1965: 101–107.

Преображенский 2010: 326–348.

Čanak-Medić, Čubrović 2010: 72–82.

Ристић, Миладиновић 2002: 473–484.

Ако се цитирају два или више дела једног аутора из исте године, прво по азбучном реду наслова носи ознаку те године, а остала имају уз годину додаток у виду слова. *Примери:*

Тодић 1997: 36–38.

Тодић 1997а: 68–73.

Уколико се цитира више различитих аутора са истим презименом, после презимена наводи се и иницијал имена. *Примери:*

Поповић Д. 2017: 96–97.

Поповић М. 2010: 65–100.

Извори, новински чланци и архивски извори наводе се после чланка као посебни одељци, према начелу од општег ка посебном.

Литература се наводи после извора. Наслови се цитирају у оригиналу и не преводе се. Сложени су према презимену аутора, азбучним редом за ћириличке јединице, испод тога, у посебном сегменту – абecedним редом за латиничке јединице. Уколико има библиографских јединица на грчком, наводе се по алфабетском реду иза ћириличких. *Примери:*

Петковић С. 1965, *Зидно сликарство на подручју Пећке патријаршије 1557–1614*, Нови Сад.

Преображенский А. 2010, *Кийијорские иорирейиы средневековой Руси, XI–начало XVI века*, Москва.

Ристић В., Миладиновић Н. 2002, *Првобийни изглед цркве Лазарице у Крушевцу*, Трећа југословенска конференција византолога, ур. Љ. Макисмовић, Н. Радошевић, Е. Радловић, Београд–Крушевац, 473–484.

Тодић Б. 1997, *Кийијорска композиција у наосу Богородичине цркве у Студеници*, Саопштења ХХИХ, 35–46.

Тодић Б. 1997а, *Фреске XIII века у иараклису на ииргу Св. Георгија у Хиландару*, Хиландарски зборник 9, 35–73.

*

Čanak-Medić M., Čubrović Z. 2010, *Katedrala Svetog Tripuna u Kotoru – istorija, arhitektura, arhitektonska plastika i liturgijski nameštaj*, Kotor.

Djordjević I., Marković M. 2000–2001, *On the Dialogue Relationship Between the Virgin and Christ in East Christian Art. Apropos of the discovery of the figures of the Virgin Mediatrix and Christ in the naos of Lesnovo*, Зограф 28, 13–47.

Резиме се даје на крају чланка, након одељка Литература. Сходно обиму рукописа, обухвата 1800 до 3600 карактера. Превод резимеа обавеза је Редакције.

Рукописи се достављају на папиру и у електронском слогу (као .doc или .docx Word и обавезно .pdf) на адресе: Републички завод за заштиту споменика културе, за Редакцију Саопштења, 11118 Београд, Радослава Грујића 11; sekretarijat@heritage.gov.rs са назначом САОПШТЕЊА у Subject-у.

Процес двоструког рецензирања пролазе сви радови, по принципу узајамне анонимности аутора и рецензента. Аутори ће бити благовремено обавештени о извршеном рецензентском поступку.

Ауторско одобрење обавезно је после редакцијских послова, а пре уласка публикације у штампу. Аутор добија свој текст на коначни увид и одобрење у електронској форми (.pdf).